

РЕШЕНИЕ

№ 619

гр. Благоевград, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210200993 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на И. С. С., ЕГН ***** с постоянен адрес гр.Б*****, бул.“С****”, с адрес за призоваване гр.Б*****, пл.”Г***** против Наказателно постановление № БЛ-16-14 от 18.05.2023г. на Началника на РДНСК Благоевград с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл. 221, ал.4 от ЗУТ, на основание чл. 232, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1000 лева.

С жалбата С. иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, като излага съображения за допуснати процесуални нарушения при издаването му. Сочат се аргументи за нарушение на чл.57, т.5 от ЗАНН, като се твърди, че посочената дата на извършване на нарушението не е правилно определена, че липсва място на извършване на нарушението, както и посочване на доказателства, потвърждаващи извършването му. Изложени са доводи, свързани с липса на описание на нарушението и неяснота, относно вмененото изпълнително деяние. Алтернативно се застъпва становище за маловажен случай.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество изразява становище за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление и моли за неговата отмяна. Претендира разноси.

Административнонаказващият орган се представлява от юрисконсулт Ч., която оспорва жалбата, по същество и в писмени бележки изразява становище че същата е неоснователна, а наказателното постановление е законосъобразно, като моли същото да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Районна прокуратура гр.Благоевград, редовно призовани не изпращат представител и не изразяват становище по същество.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

В РДНСК постъпила жалба № БЛ-1772-03-846/19.10.2022г. собственици на в сграда във връзка с изградени там обекти. В тази връзка била образувана преписка и служители на

РДНСК, съвместно с Община Благоевград извършили проверка на място и по документи, резултатите, от която са обективирани в протокол /л.14/. Контролните органи преценили, че предвид категорията на строежа случая е от компетентност на Кмета на общината, поради което констативния протокол бил изпратен с нарочно писмо /л.9/ на Община Благоевград за извършване на последващи законосъобразни действия, като бил даден 20-дневен срок, в който Кмета на общината да уведоми заинтересованите и РДНСК за извършеното. По повод постъпилата преписка на 09.12.2022г. от страна на Кмета на Общината било изпратено писмо до РДНСК и заинтересованите, ведно с приложена заповед за извършени действия и констатации/л.35/. На 24.01.2023г. било изпратено ново писмо от страна Кмета до РДНСК с приложен констативен протокол за извършеното. В периода от 16.01.2023 до 27.01.2023г. била извършена планова проверка на Община Благоевград във връзка с разпоредбите на ЗУТ, в рамките на която св.Г., С. и С. установили, че в РДНСК е постъпил отговор от Общинска администрация Благоевград, във връзка с разпоредено с писмо изх.№Бл-1772-00-987/17.11.2022г. на РДНСК Благоевград, но разпореждането е изпълнено лошо, поради това, че не са представени данни за предприето конкретни последващи действия, като тази констатация била обективирана в изготвения доклад. Посоченото било прието като нарушение на чл.221, ал.4 от ЗУТ, а именно, че жалбоподателя в качеството си на кмет е изпълнил лошо дадени с цитираното писмо разпореждания. Предвид констатираното, до Кмета на общината била изпратена покана да се яви в РДНСК на 21.03.2023г. в РДНСК за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Видно от приложената покана същата е получена лично от кмета на общината на 09.03.2023г. /л.103/. Като приели, че срока за явяване е изтекъл към 22.03.2023г. и жалбоподателят не се явил на същата дата св.С. в присъствие на св. Г. и С. съставила актът в отсъствие на С. за извършено нарушение на чл.221, ал.4, вр. чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ. След съставянето му актът бил изпратен на жалбоподателя и е получен лично от кмета на Община Благоевград на 24.03.2023г., като в срока по чл. 44 от ЗАНН не постъпили възражения, което било отразено в КП от 11.04.2023г.

Въз основа на акта за нарушение, на 18.05.2023 година, Началника на РДНСК Благоевград, издал атакуваното НП № Бл-16-14, с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл. 221, ал.4 от ЗУТ, на основание чл. 232, ал.1, т.1, пр.1 от ЗУТ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева.

НП е връчено лично на жалбоподателя на 09.06.2023г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели Г., С. и С. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства:

При изграждане на фактическите си изводи съдът кредитира показанията на свидетелите, които установяват обстоятелства по извършената проверка, направените при нея констатации и процедурата по съставяне и връчване на АУАН. Същите са последователни и кореспондират с приобщените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи от правна страна следното.

Жалбата е депозирана от надлежно лице, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Същественото при производството от административно - наказателен характер е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на акта за установяване на извършеното административно нарушение, съставеният акт съдържат ли императивно определените в закона реквизити, актът предявен ли е на нарушителя и правилно и законосъобразно ли е

оформено предявяването; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител, и дали е извършено виновно (умишлено или непредпазливо); наказателното постановление, издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове. Процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно и когато се установи, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, като в тези случаи, съдът не разглежда спора по същество.

В процесния случай съдът приема, че и акта и НП са издадени от компетентни органи.

Съдът обаче счита че в настоящия случай в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи атакуваното наказателно постановление и налагащо неговата отмяна изцяло без съдът да се произнася по същество на нарушението поради следните основания:

Видно от атакуваното наказателно постановление е че наказващият орган е пренесъл в същото съдържанието на съставения акт за установяване на административно нарушение, но и в двата акта не е посочено, какви точно действия е следвало да извърши жалбоподателя, не са посочени конкретните действия, предвидени в Закона за устройство на територията, които е следвало да бъдат предприети от Кмета на Общината и чието лошо изпълнение да обуславя ангажиране на административно-наказателната отговорност на С..

Указанията, дадени с писмо изх.№Бл-1772-00-987/17.11.2022г. на РДНСК са твърде общи и не съдържат конкретна информация за това какви точно действия е следвало да бъдат предприети от кмета по повод постъпилата жалба, записано е бланкетно да се предприемат законосъобразни действия, но без конкретика, които трябва да извърши жалбоподателя, единствено се посочва, че следва да предостави данни за изпълнение на разпореденото. Изпълнителното деяние на визираното в АУАН и НП нарушение е описано бланкетно, като наказващият орган се е задоволил да посочи само това, че С., в качеството на Кмет на Община Благоевград лошо е изпълнил дадените с цитираното писмо предписания да "предостави данни за изпълнение на разпореждане". Видно от писмените доказателства, приложени по делото, обаче не може по безспорен начин да се установи какъв е характерът на разпореждането, това не се установи и от разпита на свидетелите, които съвсем пестеливо посочват, че акта е съставен във връзка с лошо изпълнение на разпореждане. Анализирайки текста на санкционната разпоредба на чл.231, ал.1 т.1 от ЗУТ, съдът намира за важно да отбележи, че в случая съдържанието на понятието "лошо изпълнение на задълженията по ЗУТ" следва да има конкретно фактическо измерение, т. е. кои точно действия на кмета изпълват съдържанието на посоченото понятие. В случая в постановлението е описано единствено, че не е предприел конкретни действия / проверка на място и по документи/ без да се сочат конкретни причини защо това следва да се счита за лошо изпълнение на задълженията на кмета.

Нещо повече, в случая по делото са представени писма от кмета, заповед и констативен протокол, което по същество означава, че са предприети действия, което пък от своя страна поставя съда в невъзможност да установи с кои именно свои действия жалбоподателя е изпълнил лошо разпореждането.

При липсата на конкретика в тази насока съдът е в невъзможност да прецени има ли извършено нарушение.

Ето защо съдът намира, че и акта и наказателното постановление са изготвени при несъобразяване с разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По смисъла на цитираните разпоредби задължителното съдържание на АУАН и НП включва пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. Обстоятелствата, при които е извършено нарушението са необходими, за да бъде изяснено нарушението и същите следва да бъдат посочени в АУАН и в НП. Обратното би довело до неяснота

относно това, за какво нарушение се наказва нарушителя и по този начин би се накърнило правото му на защита. В конкретния случай такива не са описани, а само бланкетно е посочено, че лошо е изпълнено разпореждане. В резултат от това е налице неяснота относно изпълнителното деяние, с което е осъществен състава на нарушението. Тази неяснота пряко рефлектира върху правото на защита на жалбоподателя, поради което следва да се приеме, че нарушенията са съществени и представляват самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП.

Същите не могат да бъдат санирани на основание чл.53,ал.2 от ЗАНН, както с оглед тяхната тежест, така и с оглед на обстоятелството, че тази разпоредба се отнася само до нарушения при съставянето на АУАН, но не за такива допуснати при издаването на НП.

Ето защо липсата на изрични указания какви действия и съобразени с изискванията на кой точно нормативен акт представляват законосъобразно приключване на случая, препятства точното и пълно изпълнение на дадените предписания, а от там и преценката дали са лошо изпълнени. Липсата на описание на нарушението като елемент, който индивидуализира същото, по ясен и категоричен начин, винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, засягащо правото на защита на наказаното лице. Констатираното нарушение на процесуалните правила ограничава възможността на нарушителя да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен, като същевременно препятства и съда да извърши съответната преценка дали е извършено съответното административно нарушение.

По отношение на възраженията за неправилно определена дата и място на нарушението, съдът намира, че не могат да бъдат споделени. В случая видно от НП в същото е прието, че нарушението е извършено на 09.12.2022г, когато е изпратено писмо от Община Благоевград в изпълнение разпореждане на РДНСК за предприети действия, поради което с оглед характера на вмененото нарушение, именно това е датата на извършване на нарушението, доколкото в случая не се касае за неизпълнение в срок, а за лошо изпълнение. Същите са изводите и по отношение на мястото на нарушение. Настоящия състав намира с оглед вмененото деяние, че именно Общинска администрация е мястото на нарушението, доколкото жалбоподателят е санкциониран в качеството му на кмет.

По отношение възраженията за несъобразяване на срок по АПК съдът намира, че същите са неоснователни, контролните орган имат право да определят срок за изпълнение на указания, а когато такъв не е определен се прилагат общите срокове по АПК.

Предвид констатираните и коментирани процесуални нарушения обаче съдът намира, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

За пълнота следва да бъде посочено, че в случая според настоящия състав не се установи съставомерно поведение на жалбоподателя в., по делото са представени доказателства /писмо и заповед/, а в следствие и констативен протокол, от които е видно, че същия е уведомил РДНСК за предприети действия, което е удостоверено и с доказателства. Изхождайки от съдържанието на даденото разпореждане е видно, че липсва указание какви конкретни действия да бъдат предприети, а е посочено общо, поради което и предвид установеното, че са предприети действия от страна на жалбоподателя не може да се приеме, че в случая има лошо изпълнение, още повече при липса на яснота в какво се изразява. Доколкото съдът прие, че с атакуваното наказателно постановление незаконосъобразно е ангажирана отговорност на жалбоподателя, то преценката за маловажен случай е безпредметна.

При този изход на делото, право на разноски за производството възниква само за жалбоподателя, който прави искане за присъждане на такива в размер на 400, 00 лева, представляващо заплатено адвокатско възнаграждение.

Наказващия орган релевира възражение за прекомерност на така заплатеното

възнаграждение, което е неоснователно.

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. От своя страна чл. 36 ЗА препраща к ъ м НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Районният съд намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер. В случая договора е сключен на 13.09.2023 г.

Съгласно 18, ал. 2, вр чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата /в приложимата редакция/ за защита по дела с определен интерес възнагражденията при интерес от 1000 до 10000 лв. са 400 лв. + 10 % за горницата над 1000 лева. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление глоба в размер на 1000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 400. 00 лева.

Предвид горното и доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, като в съдебното производство е проведено едно открито съдебно заседание, в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на установения с Наредбата минимум, а именно 400 лв, какъвто е претендирания от жалбоподателя.

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на РДНСК, която е юридическото лице, съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗАвтПр, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление.

Предвид изхода на спора искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № БЛ-16-14 от 18.05.2023г. на Началника на РДНСК Благоевград с което на И. С. С., ЕГН ***** с постоянен адрес гр.Б., бул.“С.. К*****за административно нарушение по чл. 221, ал.4 от ЗУТ, на основание чл. 232, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА РДНСК Благоевград да заплати на И. С. С., ЕГН ***** с постоянен адрес гр.Б*****, бул.“С*****”, сторени от същия разноски за адвокат в размер на 400 лв/четирисотин лв. /лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____